

İsa Mesih'in Vahyi - Numara Dokuz

Yeşaya'nın Son Peygamberlik Anlatısı: Mesih'in Vahyi ve 144.000'in Peygamberlik Rolü

Jeff Pippenger
2023-11-01

Yeşaya kitabı ve özellikle kırkıncı bölümden altmış altıncı bölüme kadar uzanan Yeşaya'nın son peygamberlik anlatısı, İsa Mesih'in Vahyi'yle doğrudan bağlantılı olan ve insanlık için tanınan mühletin sonuna yaklaşırken şimdi mühürü çözülmekte bulunan bir dizi önemli peygamberlik gerçeğini vurgulayan bir sunumdur. Bu gerçeklerden biri Alfa ve Omega'nın vahyidir. Kutsal Kitap'ta başka hiçbir kitap, bir şeyin sonunu onun başlangıcıyla birlikte gösteren Tanrı'nın karakterinin bu yönüne ilişkin Yeşaya'nın tanıklığına yaklaşmaz.

Bunu yapıp gerçekleştiren, başlangıçtan beri kuşakları çağıran kim? Ben RAB, ilkim ve sonrakilerle birlikteyim; ben O'yum. Yeşaya 41:4.

Yeşaya'da Tanrı, Tanrı olduğunu kanıtlayan şeyin ne olduğunu ortaya koyar.

İsrail'in Kralı Rab ve onun kurtarıcısı, Orduların Rab'bi, şöyle diyor: Ben ilkinim ve sonuncuyum; benden başka Tanrı yoktur. Kadim halkı belirlediğim zamandan beri, benim gibi çağırıp duyuracak, bunu açıklayıp düzenleyecek kim var? Gelecek olanları, ileride olacakları onlara bildirsinler. Korkmayın, dehşete kapılmayın. O zamandan beri size bildirmedim mi, bunu duyurmadım mı? Sizler benim tanıklarımısınız. Benden başka Tanrı var mı? Hayır, başka Tanrı yok; ben hiçbirini bilmiyorum. Yeşaya 44:6-8.

Yeşaya'nın son peygamberlik anlatısı, İsa'nın vaat ettiği Tesellici'nin gelişinin kusursuz ve nihai gerçekleşmesini vurgular.

Beni dinleyin, ey doğruluğun peşinden gidenler, Rab'bi arayanlar: oyulduğunuz kayaya ve kazılıp çıkarıldığınız çukurun ağzına bakın. Atanız İbrahim'e ve sizi doğuran Sara'ya bakın; çünkü onu tek başına çağırdım, onu kutsadım ve çoğalttım. Çünkü Rab Siyon'u teselli edecek; onun bütün viranelerini teselli edecek; ıssızlığını Aden gibi, çölünü Rab'bin bahçesi gibi kılacak; orada sevinç ve neşe bulunacak, şükran ve ezgi sesi. Yeşaya 51:1-3.

Teselli Edici 2023 yılının Temmuz ayında geldi. Yeşaya'nın anlatısında vurgulanan bir başka gerçek, yedi gök gürlemesinin gizli, üç aşamalı tarihçesidir. Bu, İbranice alfabesinin birinci, on üçüncü ve son harflerinden oluşturulmuş olan "emeth" adlı İbranice sözcüğün yapısıdır.

Kentten gelen gürültü sesi, tapınaktan gelen ses, düşmanlarına karşılığını veren Rab'bin sesi. Yeşaya 66:6.

Yeşaya'da sunulan bir diğer önemli hakikat, Pazar gününün zorla uygulanmasına ilişkin yasanın çıkarılmasından ötürü, Tanrı'nın icraî yargısının aracı olarak İslam'ın, önce Amerika Birleşik Devletleri üzerinde, ardından da dünya üzerinde oynadığı roldür.

Ölçüyle, sürgün verdiğinde onunla çekişeceksin; o, doğu rüzgârı esen günde sert rüzgârını geri tutar. Yeşaya 27:8.

Bu gerçeklerin tümü, Gece Yarısı Çağrısı'nın mesajının bileşenleri olarak sınıflandırılabilir; bu çağrı, Baba'nın İsa'ya verdiği, İsa'nın Cebrail'e, Cebrail'in de Yuhanna'ya iletildiği ve Yuhanna'nın yazıp kiliselere gönderdiği İsa Mesih'in Vahyi mesajının, on bakire benzetmesiyle temsilidir. Vahiy'in on birinci bölümünde başlayan peygamberlik olaylar dizisini desteklemek için Yeşaya'nın son anlatısını kullanıyorduk ve şimdi on ikinci bölüme geldik; burada güneşe bürünmüş kadının, Yeşaya tarafından çok sağlam biçimde desteklenen şu sembolik anlatımla tasvir edildiğini görüyoruz: Mesih, bir şeyin sonunu, bir şeyin başlangıcıyla örnekler.

Ve gökte büyük bir belirti görüldü: Güneşle giyinmiş bir kadın; ay ayaklarının altında, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç. Gebe olan kadın feryat ediyordu; doğum sancıları çekiyor, doğurmak için acı çekiyordu. Ve gökte başka bir belirti daha görüldü: İşte, yedi başlı ve on boynuzlu, başlarının üzerinde yedi taç bulunan büyük kızıl bir ejderha. Kuyruğu göğün yıldızlarının üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı; ve ejderha, doğar doğmaz çocuğunu yutmak için, doğurmaya hazır olan kadının önünde durdu. Kadın bir erkek çocuk doğurdu; bu çocuk bütün ulusları demir asa ile yönetecekti. Çocuğu Tanrı'ya ve O'nun tahtına götürüldü. Vahiy 12:1-5.

Vahiy 12'deki kadın, tarih boyunca Tanrı'nın seçilmiş halkının bir sembolüdür. Eski harfi İsrail'in on iki oymağı, Tanrı'nın seçilmiş antlaşma halkının başlangıcını temsil eder. On iki oymak, Mesih'in on iki öğrenciyi seçmesiyle birlikte eski harfi İsrail'in sonunu tipolojik olarak simgeler. Eski harfi İsrail'in sonunda bulunan o on iki öğrenci, modern ruhsal İsrail'in başında da on iki havariydi. Başlangıçtaki iki tanık ve sondaki bir tanık birleşerek, yüz kırk dört bini modern ruhsal İsrail'in sonu olarak tanımlayan üç tanığı oluşturur.

Yüz kırk dört bin, aynı zamanda kardeşleri tarafından dışarı atılan alamettir. Onlar, Sodom ve Mısır'ın büyük kentinin sokağında yatan kurumuş kemiklerle dolu bir vadi olan, dipsiz kuyudan çıkan canavar tarafından öldürülenlerin alamettir. Onlar, kadının başına taktığı tacın taşları olan alamettir.

Ve o gün Rab, onların Tanrısı, onları kendi halkının sürüsü gibi kurtaracak; çünkü onlar, onun ülkesinde bir sancak gibi yükseltilecek tacın taşları gibi olacaklar. Zekeriya 9:16.

Sancak, yani yüz kırk dört bin, taşlardır; tıpkı Mesih gibi.

Hepsi aynı ruhsal içeceği içtiler. Çünkü kendilerine eşlik eden ruhsal kayadan içtiler. O kaya Mesih'ti. 1 Korintliler 10:4.

Mesih, yüz kırk dört bini temsil eder; Petrus, Mesih'in reddedilmiş “diri taş” olduğu konusunda Pavlus'la aynı fikirde olup ayrıca Tanrı'nın halkının da “diri taşlar” olduğunu belirtir.

Ona, insanlarca reddedilmiş ama Tanrı tarafından seçilmiş ve değerli olan diri taşa yaklaşarak siz de, diri taşlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak inşa ediliyorsunuz: İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın kabul ettiği ruhsal kurbanlar sunmanız için. 1. Petrus 2:4, 5.

Yüz kırk dört bin, yalnızca kadının tacındaki taşlar değildir; taçın ta kendisidir.

Siyon uğruna susmayacağım, Yeruslaim uğruna sakin durmayacağım; doğruluğu aydınlık gibi ortaya çıkıncaya, kurtuluşu yanan bir kandil gibi parlayıncaya kadar. Uluslar senin doğruluğunu, bütün krallar görkemini görecek; Rab'bin ağzının koyacağı yeni bir adla çağrılacaksın. Rab'bin elinde bir görkem tacı, Tanrı'nın elinde bir krallık sorgucu olacaksın. Yeşaya 62:1-3.

Mesih, yüz kırk dört bini simgeler. O Kaya'dır, onlar ise "taşlar"dır. Onlar, "Rabbin elinde bir görkem tacıdır" ve Mesih de görkem tacıdır.

O gün, Orduların Rab'bi, halkının ortak alanı için yücelik tacı ve güzellik diyademi; yargı kürsüsünde oturana yargı ruhu, savaşı kapıda geri püskürtenlere de güç olacaktır. Yeşaya 28:5, 6.

On iki sayısını başlangıç ve son bağlamında ele aldığımızda, kadın, Sina Dağı'ndaki kadim İsrail'den, yüz kırk dört binin tarihine kadar seçilmiş antlaşma halkını temsil eder. Onlar Mesih tarafından tipolojik olarak temsil edilmiştir ve O'nun doğumu, 18 Temmuz 2020'de öldürüldükleri sokaktan kurumuş ölü kemiklerin dirilişini tipolojik olarak temsil etmiştir. Hezekiel otuz yedinin bu denli özlü biçimde tanımladığı ve o iki peygamberi hayata döndüren iki aşamalı süreç, Adem'in yaratılışında 'ilk kez anılır'.

Âdem iki aşamada yaratıldı. Önce biçimlendirildi, sonra Mesih onun içine yaşam nefesini üfledi; tıpkı Hezekiel'de dört rüzgârdan gelen nefesin kuru kemiklere can vermesi gibi. Âdem, tamamen olgun bir adam olarak yaratıldı; ama yaratılışı yine de onun doğumuydu. Yüz kırk dört bin, ölüm vadisinden geçen sokakta üç buçuk sembolik gün boyunca ölü yattıktan sonra doğar. Yüz kırk dört bin, "demir değnekle hükmedecek" olan "erkek çocuğu" doğuran kadından doğar. Tarih boyunca kilisenin simgesi olarak, Vahiy 12'deki kadın, Daniel 2'deki "dağ" ile aynı sembolizmi temsil eder.

"Vahiy mühürlü bir kitaptır, ama aynı zamanda açılmış bir kitaptır. Bu dünyanın tarihinin son günlerinde gerçekleşecek harika olayları kaydeder. Bu kitabın öğretileri kesindir; mistik ve anlaşılmasız değildir. Daniel'de olduğu gibi aynı peygamberlik çizgisi burada da ele alınır. Tanrı bazı peygamberlik sözlerini tekrarlamıştır; böylece onlara önem verilmesi gerektiğini göstermiştir. Rab büyük önemi olmayan şeyleri tekrar etmez." Manuscript Releases, 9. cilt, 8.

Daniel'de bulunan aynı peygamberlik çizgisi Vahiy'de de ele alınır. İnsan eli değmeden dağdan kesilip çıkarılan Daniel'in taşı, Petrus'un "yaşayan taşlarıdır"; bunlar "ruhsal bir ev, kutsal bir kâhinlik olarak" inşa edilir. Daniel'in taşı aynı zamanda yüz kırk dört bini de temsil eder. Dağ, tarih boyunca Tanrı'nın kilisesidir.

Ve bu kralların günlerinde, göklerin Tanrısı hiçbir zaman yıkılmayacak bir krallık kuracaktır; krallık başka bir halka bırakılmayacak; tersine, bu krallıkların hepsini parçalayacak ve yok edecek ve sonsuza dek ayakta kalacaktır. Çünkü sen, eller değmeden dağdan bir taşın koparıldığını ve onun demiri, bronz, kili, gümüşü ve altını parça parça ettiğini gördün; Yüce Tanrı kral'a bundan sonra olabilecekleri bildirmiştir; rüya gerçektir ve yorumu da güvenilirdir.

Daniel 2:44, 45.

Yüz kırk dört binin Gece Yarısı Çılgılığı mesajı aynı zamanda geç yağmur olarak da temsil edilir ve Tanrı'nın, Daniel'in taşının temsil ettiği krallığı 'kurması' tam da geç yağmur zamanında olur.

Son yağmur temiz olanların üzerine geliyor—o zaman hepsi onu eskiden olduğu gibi alacak.

Dört melek elini çektiğinde, Mesih kendi krallığını kuracak. Elinden gelen her şeyi yapanlar dışında hiç kimse son yağmuru almayacak. Mesih bize yardım edecek. Herkes, Tanrı'nın lütfuyla, İsa'nın kanı aracılığıyla galip gelebilir. Bütün gök bu işe ilgi duyuyor. Melekler de ilgileniyor. Spalding ve Magan, 3.

İslam'ın dört rüzgârı Pazar yasası ilan edildiğinde serbest bırakılır ve sonra Mesih kendi krallığını kurar. Bu, Daniel kitabının ikinci bölümündeki ruhsal krallıkların günlerinde gerçekleşir. Nebukadnezar'ın rüyasındaki son dört ruhsal krallık, ilk dört tarihî krallıkla örneklendirilmiştir. Tarihî Babil, Med-Pers, Yunan ve Roma, ruhsal Babil, Med-Pers, Yunan ve Roma'yı temsil eder.

Ruhsal Babil, 1798'de ölümcül bir yara alan altın baştır; bu durum, Nebukadnetsar'ın “yedi vakit” boyunca geçici olarak iktidardan uzaklaştırılmasıyla örneklendirilmiştir. Ejderha, canavar ve sahte peygamberin üçlü birliği, yediden olan sekizinci krallığı oluşturduğunda, ikinci bölümdeki Nebukadnetsar'ın heykelinde temsil edilen tüm ruhsal krallıklardan meydana gelecektir. Ölü papalık ve dirilmiş papalık, heykeldeki dört ruhsal krallığın başlangıcında ve sonunda ruhsal altın başı oluşturur. Dört krallığın ikincisi olarak Amerika Birleşik Devletleri, ruhsal Med-Pers olarak temsil edilir. Dört krallığın üçüncüsü olarak Birleşmiş Milletler, ruhsal Yunanistan olarak temsil edilir ve birlikte, yediden olan sekizinci krallığı kurmak üzere ejderha, canavar ve sahte peygamberin üçlü birliğini oluştururlar. Papalık Deccal'dir ve Mesih'i taklit etmeye çalışır. Bu bakımdan, son dört ruhsal krallık içinde papalık ilki ve sonuncusudur.

Dağdan koparılan taş, bütün yeryüzünü dolduran bir krallık olur ve “bu kralların günlerinde” bir sancak olarak dikilir; çünkü imgedeki tüm ruhsal krallıklar “son günlerde” etkin biçimde temsil edilir. Sancağın yükseltilmesi, yani Mesih'in krallığının kurulması, İslam'ın dört rüzgârı serbest bırakıldığı ve Pazar yasası sırasında geç yağmur ölçüsüzce döküldüğünde gerçekleşir.

Dağdan koparılan taş, "demir, tunç, kil, gümüş ve altın" ile temsil edilen yeryüzünün tüm ruhsal krallıklarını paramparça edecek. Yüz kırk dört bin, Vahiy on ikide "erkek çocuk" olan Mesih'i temsil eder; onun doğumu, yüz kırk dört binin doğumunun bir örneğiydi. "Erkek çocuk", "tüm ulusları demir bir asayla yönetecektir." O asayla ulusları parçalayacak.

Kararı bildireceğim: Rab bana dedi ki, “Sen benim oğlumsun; bugün ben seni doğurdum. Benden dile, ulusları mirasın olarak, yeryüzünün en uç sınırlarını da mülkün olarak sana vereyim. Onları demir bir değnekle kıracaksın; çömlükçünün kabı gibi paramparça edeceksin.” Mezmur 2:7-9.

Tanrı'nın Oğlu Baba'dan doğmuştur. Birçoğu bu gerçeği alıp onu kendi yıkımlarına sebep olacak şekilde çarpıtır. “Begotten” doğurmak anlamına gelir, ancak biliyoruz ki Mesih'in var olmadığı bir zaman hiç olmamıştır.

"Şimdi Ruh açıkça söylüyor ki, son zamanlarda bazıları imandan sapacak, aldatıcı ruhlara ve şeytanların öğretilerine kulak verecek; ikiyüzlülük içinde yalan söyleyecekler; vicdanları kızgın demirle dağlanmış olacak.' Dinden dönme hareketinin son gelişmelerinden önce bir iman karmaşası olacaktır. Tanrı'nın gizemi konusunda açık ve belirgin fikirler olmayacaktır. Hakikatler birer birer bozulacaktır. 'Ve tartışmasız, dindarlığın gizemi büyüktür: Tanrı bedende görüldü, Ruh'ta aklandı, meleklerce görüldü, uluslara duyuruldu, dünyada iman edildi, yüceliğe alındı.' Mesih'in önceden var oluşunu inkâr eden ve bu nedenle onun ilahiyetini inkâr eden birçok kişi vardır; onu kişisel bir Kurtarıcı olarak kabul etmezler. Bu, Mesih'i tamamen inkâr etmektir. O, başlangıçtan beri Baba ile bir olan, Tanrı'nın biricik Oğlu'ydu. Alemler onun aracılığıyla yaratıldı." Signs of the Times, 28 Mayıs 1894.

Mesih, Baba'dan "doğan" olarak tanımlandığında, bu, Mesih'le ilişkili bir gerçeği ifade eder; ancak bu gerçek, insan ebeveynliği modeline zorlandığında yok edilir. Tanrı'yı insani bakış açısından değerlendiremeyiz. Tanrı'yı ancak O'nun, kendisi hakkında bize sunduğu değerlendirme doğrultusunda değerlendirebiliriz.

Kötü kişi yolunu, adaletsiz adam da düşüncelerini bıraksın; Rab'be dönsün, O da ona merhamet edecektir; Tanrımıza da dönsün, çünkü O bol bol bağışlayacaktır. Çünkü düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, yollarınız da benim yollarım değil, diyor Rab. Çünkü gökler yerden ne kadar yüksekse, benim yollarım da sizin yollarınızdan, düşüncelerim de düşüncelerinizden o kadar yüksektir. Yeşaya 55:7-9.

'Begotten' kelimesini, Baba'nın Mesih'i doğurduğu bir zaman bulunduğunu göstermek için eğip bükme, 'ayırtıcı ruhlara ve şeytanların öğretilerine kulak vermek'tir. Şimdiki çalışmamızın amacı bakımından, yalnızca şunu belirtiyorum: Vahiy'in on ikinci bölümündeki kadın, ulusları demir değnekle yönetecek olan 'erkek çocuğu' doğuracaktı. Yüz kırk dört bin de ulusları demir değnekle yönetecek.

Thyatira kilisesi, papalığın ölümcül yarası Pazar yasasında iyileştiğinde geri döner. O tarihte, Tanrı'nın halkına verilen vaat, galip gelenlerin "uluslar"ı "demir asa" ile yönetecekleridir.

Ve galip gelene ve benim yaptıklarımı sonuna dek sürdürene, uluslar üzerinde yetki vereceğim: Onları demir değnekle yönetecek; çömlekçinin kapları gibi paramparça edilecekler; nitekim ben de Babamdan aldım. Vahiy 2:26-27.

Tiyatira kilisesinin son tezahüründe bulunan Tanrı'nın halkı, yüz kırk dört bindir. Kadın başlangıçta Mesih'i doğurdu ve sonunda Kuzu'yu izleyen yüz kırk dört bini doğurur.

Ve tahtın önünde, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ezgi söylüyorlardı; yeryüzünden satın alınmış olan yüz kırk dört bin dışında hiç kimse o ezgiyi öğrenemedi. Bunlar, kadınlarla kendilerini kirletmemiş olanlardır; çünkü bakiredirler. Kuzu nereye giderse onu izlerler. Bunlar, Tanrı'ya ve Kuzu'ya ilk ürünler olarak insanlar arasından satın alınmışlardır. Vahiy 14:3, 4.

Mesih "ilk" doğdu ve yüz kırk dört bin Kuzu'yu izler; bu yüzden "son" doğarlar. Mesih "Tanrı'ya alındı"; Vahiy on birdeki iki tanık da öyle. Onun her iki çocuğu da Baba'ya yükselir.

Ve demir bir asa ile bütün ulusları yönetecek olan bir erkek çocuk doğurdu; çocuğu ise Tanrı'ya ve O'nun tahtına götürüldü. Vahiy 2:5.

Orduların Rabbi olan Mesih aynı zamanda "Yakup'un payı"dır ve İsrail "mirasının asası"dır ve İsrail ayrıca O'nun "savaş baltası" ve "savaş silahları"dır; O onu "ulusları paramparça etmek" için kullanır.

Yakup'un payı onlara benzemez; çünkü o her şeyin yaratıcısıdır; İsrail de onun mirasının payıdır; Orduların Rabbi onun adıdır. Sen benim savaş baltam ve savaş silahlarımsın; çünkü seninle ulusları paramparça edeceğim ve seninle krallıkları yok edeceğim. Yeremya 51:19, 20.

Mesih ve yüz kırk dört bin, demir bir asa ile ulusları hem yönetir hem de parça parça eder. Mesih "Yakup'un payı"dır, ama O'nun halkı da öyledir.

Çünkü Rab'bin payı halkıdır; Yakup onun payına düşen mirastır. Tesniye 32:9.

Dağdan koparılan taş, Tanrı'nın kilisesini temsil eder; yeryüzünü O'nun yüceliğiyle dolduran bu kilisenin son tezahürüdür ve Tanrı'nın savaş baltası olarak kullanılıp heykelin ayaklarına vurur, o krallıkları "yazın harman yerlerinin samanı"na çevirir. O krallıklar rüzgârla savrulur.

Sonra demir, kil, tunç, gümüş ve altın birlikte paramparça edildi; yazın harman yerlerindeki saman çöpü gibi oldular. Rüzgar onları alıp götürdü, onlardan hiçbir iz kalmadı. Heykeli vuran taş ise büyük bir dağ olup bütün yeryüzünü doldurdu. Daniel 2:35.

Kadının sembolizmini göğe kaldırılan sancak bağlamına yerleştirmek gerekliydi; çünkü Vahiy'in on ikinci bölümü, gökte başlayan Mesih ile Şeytan arasındaki bir savaşın başlangıcını tanımlar ve böyle yapmakla, Mesih ile Şeytan arasındaki büyük çekişmenin sonunu belirleyen bir göksel savaşı da tanımlar. Vahiy'in on ikinci ve on üçüncü bölümleri büyük çekişmenin son savaşını tasvir eder; bunu da Şeytan'ın temsilcilerini ve yüz kırk dört bini göklerde savaşırken göstererek yapar.

Bir sonraki yazıda, başlangıçta başlayan gökteki savaş tarafından örneklenen "son günler"de gökteki savaşı ele alacağız.

Yeryüzünden çıkan başka bir canavar daha gördüm; kuzununkine benzer iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. İlk canavarın bütün yetkisini onun huzurunda kullanıyordu ve yeryüzünü ve orada yaşayanları, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapınmaya zorluyordu. Büyük harikalar yapıyordu; öyle ki insanların gözü önünde gökten yere ateş indiriyordu. Canavarın önünde yapma yetkisi verilmiş olan o mucizelerle yeryüzünde yaşayanları aldatıyordu ve yeryüzünde yaşayanlara, kılıçla yaralanıp yine de hayatta kalan canavarın bir heykelini yapmalarını söylüyordu. Canavarın heykeline yaşam nefesi vermeye gücü vardı; böylece canavarın heykeli hem konuşuyordu hem de canavarın heykeline tapınmayanların öldürülmesini sağlıyordu. Küçük de büyük de, zengin de fakir de, özgür de köle de herkesin sağ eline ya da alnına bir damga almasını sağlıyordu; öyle ki, canavarın damgasını ya da adını ya da adının sayısını taşımayan hiç kimse satın alamaz veya satamazdı. İşte burada bilgelik var. Anlayışı olan, canavarın sayısını hesaplasın; çünkü bu bir insanın sayısıdır. Onun sayısı altı yüz altmış altıdır. Vahiy 13:11-18.